

drøftelsen også i Folketinget. I mellemtiden har vi en god drøftelse med befolkningen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er helt klart, at patenter offentliggøres, og det er også o.k. med den dér evaluering efter tre år, men efter tre år er indsigelsestiden i hvert fald forpasset for dem, der er kommet de første to år.

Men det er korrekt igen, at patenter offentliggøres, og at der er masser af mennesker, der sidder og holder øje med dem, men mest folk, der gør det med henblik på erhvervsmæssig udnyttelse, forskningsmæssig udnyttelse osv.

Hvor sidder det organ, som har specielt den etiske vinkel at vurdere de patenter på? Hvem har det som opgave? Vi når det ikke som politikere i hvert fald. Findes der en interesseorganisation, som gør det? Skulle vi udvide Det Ethiske Råds kommissorium til at have sådan en vagthundestatus dér? For det er vel ikke det. Det Ethiske Råd er lavet til. Findes den institution, der gør, at vi kan være sikre på, at den observation foregår?

(Kort bemærkning).

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Ja, blot den oplysning, at jeg tror bestemt, der er mange andre end dem, der er kommercielt interesserede i eksakt de pågældende offentliggjorte patenter, der følger med. Der er en forskningsverden, som er intetst interesseret, også, som debatten har vist her i de forløbne måneder, intetst interesseret i at belyse de etiske spørgsmål, der knytter sig til patenter på sådanne meget følsomme områder.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der vil være en lang, lang række mennesker, institutioner og organisationer, der faktisk følger intetst med. Og jeg tror også, at der vil være kommercielt interesserede virksomheder, firmaer, organisationer, som vil være interesseret i at påpege, hvis deres konkurrenter gør noget, de finder for uetisk.

Man skal jo være klar over, at etik i dag også er et væsentligt konkurrenceparameter, så jeg tror såmænd, at vi med den debat, som det er vigtigt at blive ved med at holde fast i, faktisk får mange flere interesseret i også at kunne give til kende, hvad man har erfaret ved at overse, gennemse de oplysninger, der er offentliggjort.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det var ministerens bemærkninger om alle de mange, der interesserer sig for patenterne, der kaldte mig op.

Men jeg vil spørge på en anden måde: Hvem sikrer lovens bestemmelse om, hvad der på dansk betragtes som sædelighed og offentlig orden? Hvem skal holde styr på det? Er det ministeren, der gør det? Er det Patent- og Varemærkestyrelsen, der af sig selv skal gå ind og vurdere også nogle af de etiske spørgsmål både i de patenter, der bliver udstedt herhjemme, og de patenter, der bliver udstedt af EPO, det europæiske patentkontor, fordi det var den vinkel, der manglede.

Det er jo ikke de kommercielle interesser, der forsøger at finde ud af, hvilke patenter der er givet, om man kan ændre dem, eller om man skal udvikle nogle andre. Det er det etiske spørgsmål. Hvem tager vare på det? Hvem tager vare på sædelighed og offentlig orden?

(Kort bemærkning).

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

For så vidt angår danske patenter, er det Patent- og Varemærkestyrelsen og Patentankennævnet, der vil foretage de pågældende vurderinger.

For så vidt angår de patenter, som udstedes af den europæiske patentorganisation, og som har en umiddelbar gyldighed i Danmark, har vi en dansk indsigelsesmulighed. Den danske indsigelsesmulighed er ikke en, der løftes af Patent- og Varemærkestyrelsen eller Erhvervsministeren, fordi Patent- og Varemærkestyrelsen som en del af Erhvervsministeriet er det første behandlingsorgan, og det ville jo så altså være sådan, at vi ville afskære den administrative behandling og alene have domstolsbehandlingen tilbage, så det ville ikke være nogen hjælpsom måde at få afprøvet sædelighed og offentlig orden på, som er den klassiske formulering, der rettelig henvises til, og som også er knyttet til spørgsmålet om, hvilke etiske grænser der er for udstedelse af patenter.

Der vil jeg så blot nævne, at det jo er et sted, hvor der er et problem at diskutere, og vi har også haft lejlighed til at vende det i Erhvervsudvalget, for det er et område, man ikke fuldt ud har valgt at harmonisere i EU, fordi man har anerkendt, at netop spørgsmålet om de etiske grænser, hvad man anser for knyttet til det sædelige og den offentlige orden, er noget, der har